

במה להמתיק ימים

במה להמתיק ימים אם לא בשירים.
במה להמתיק? עלמים ישמעו
וירקדו חלומים, נערות תמחינה דמעה. ישישים,
כטוב לבם הטוב בשירים, ישכחו
את לבם הרע, אף הם ימחו דמעה. במה להמתיק?
ילדים
מנתקים מביתם במרחקים
או בעצם ביתם הרע
יהיו להם שיריו של משורר זה נחומים
אף הוא כמה לנחמה
ידעו שנכתבו בערכים
ידעו שנכתבו באהבה
יעמדו לפניהם כמו לפני ימים
ומים רבים לא יכבו את תמונות המשפחה
וכשישתו מהם – יעלו מהם צלילים
עולזים וירקדו עמם ברגל יחפה
על כל הרים
שבים שמחה לעד עצבת ילדים,
זכרון נעוריהם הרע.

כְּשֶׁהֲרָגְשׁ דוֹעֵךְ, הַשִּׁיר הַנָּכוֹן מְדַבֵּר.
עַד אִזְּ דְּבַר הֲרָגְשׁ, הַשִּׁיר הָאֲחֵר.
עֲכָשׁוּ הַגִּיעַ הַזֶּמֶן לַשִּׁיר הַנָּכוֹן לְדַבֵּר.

כְּשֶׁאָדָם עָיִף, הוּא חוֹשֵׁב עַל הַמַּחֲרָת.
יֵשׁ כַּחַ, הַרְבֵּה כַּחַ, בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ.
יֵשׁ אִמְץ, הַרְבֵּה אִמְץ. מַעֲנִין: אִמְץ נֶחֱרַת
בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ יוֹתֵר מִזְכְּרוֹן אִימֵי הַמַּחֲרָת.
אִזְּ הוּא יְדִידוּתִי וְיֵשׁ גַּם אִמְץ בִּידִידוּתוֹ.

אִזְּ אִינוּ יָרָא. אֵת הַמַּלְאִים שֶׁאָמַר
אִינוּ מִבְקֵשׁ לְכַטֵּל. אֵף כִּי הֵן אֲוִיר.
אֵת הַמַּעֲשֵׂה שֶׁשָּׁכַר אֶלְפֵי פְעָמִים אִינוּ רוֹצֶה עוֹד לְשַׁפֵּר
כִּי הוּא, הוּא יוֹדֵעַ, שֶׁכִּיר. יֵשׁ בּוֹ חֲמֵלָה מְדוּדָה
אֲבָל הוּא דִּיקָנִי: אֵין הוּא מַעֲבִיר בְּנִקְל דְּמוּיִים
מִצְעָרוֹ אֶל שְׁאִינוּ צְעָרוֹ.

יֵשׁ בּוֹ רִצּוֹן קָשָׁה לְשִׁמְעַ. אִם בְּעִבְרִית לְהַקְשִׁיב
פְּרוּשׁוֹ יוֹתֵר מִלְשִׁמְעַ, כִּי אִזְּ לְהַקְשִׁיב. כְּדִי
לֹא לִפְנֵעַ בְּדַבָּר הַיְחִיד שֶׁנִּתֵּן לוֹ: הִיכָלֶת
לְשִׁמְעַ. כָּעֵת גַּם דָּמוֹ לֹא יִרְהִיב לִפְנֵעַ
בְּדַבָּר הַיְחִיד שֶׁנִּתֵּן לוֹ - לִפְעָמִים, כְּמוֹ מַגְבָּה - לְשִׁמְעַ.

וּלְשֵׁם כָּךְ לִישׁוֹן שְׁבָעִים.
הָאֵם שְׁבָעִים, אוֹ שְׁבָעִים וּשְׁתֵּים,
שְׁבָעִים שָׁנָה? אֵינֶנִּי בְּטוֹחַ. הָעֶשֶׂב
רֵעֵן כָּל כָּךְ.

הָאֵם שְׁבָעִים? חוֹנִי, חוֹנִי זָקֵן.
מַעֲגָל חַיִּים שָׁלֵם
כִּמְעַט בְּשָׁנָה. מַעֲגָל?
אֵיזָה מַעֲגָל?
הֵיכָן שְׁמַעְתִּי מְדַבְּרִים עַל מַעֲגָל. מַעֲגָל?
קָשָׁה לְזָכֵר. הֵיכָן שְׁמַעְתִּי מְדַבְּרִים
עַל מַעֲגָל?
וּלְשֵׁם כָּךְ לִישׁוֹן?

לומר זאת אחרת

שירה מבררת דברים מבררים, בזהירות היא בוחרת
דברים נבחרים, היא מסדרת
להפליא דברים מסדרים. לומר זאת אחרת
קשה, אם לא בלתי אפשרי.

שירה היא כחוש. בנקל היא נשברת
תחת משאם של שירים. בידי משורר היא משוררת. בידי אחרים
היא אפלו לא משוררת, היא בלתי אפשרית.